

Benesóczky László
TIZENEGY ÉV

Gabinak

ez volt itt
nemcsak tizenegy év
már akkor sem szeretted
ha elfelé kacskaringóztam
még ezt nézzük meg
de ugyanúgy éltük a napfényt
ugyanolyan alázatosan
mint a fahéj
és a történeteink
a csivava a réten
a rendőr aki csapta neked a szelet a várban
a téli utcácska
ahol pékként dolgoztál
és hogy nagyon sokfelé
és teljes odaadással
a feltáruló tornyokat

türelmes szívvel várni a buszmegállóban
esőként suhanni a decemberi utcán
puha kezeddél
nem lehet elég veszélyes az élet
jöttünkre a szobrok
ugyanazt a nyelvet beszéltek
nemet mondani a zajokra
ha szeretni egymást ha alszunk
és itt volt minden
mint egy szimfónia
arany-csőkevény életünkön égő
lassan ömlő cukorral

*A tizenegy bolygó atyja, 2021
(45 x 50 cm, olaj, vászon)*